

Preikestolen

KYRKJEBLAD FOR HJELMELAND, FISTER, ÅRDAL,
STRAND, JØRPELAND OG FØRSAND SOKN
NR. 3, SEPTEMBER 2022, 83. ÅRG.

Adresse:

Postboks 188
4126 Jørpeland

Neste nr. kjem 6. desember.
Frist for innlevering av
stoff er 4. november

Redaksjon:

Redaktør Olav Frantzen
Tlf. 977 55 271
olav.frantzen1@lyse.net

Liv Åse Gaard
Yvonne Langeland Meltveit
John N. Nessa
Haldis Karine Nilsen
Siv Fossan
Reidunn Ferstad
Kristoffer Nåden Havn
Anne Brit Hatleskog

Kyrkja sin kontaktperson:

Liv Åse Gaard
kyrkja@strand.kommune.no

Får de ikkje Preikestolen i
postkassen, kan de ta kontakt
med eitt av kyrkjekontora.
Sjå tlf. nr. s. 26.

Frivillig abonnementspris
pr. år: 250 kr i Hjelmeland,
Strand og Forsand.
Alle utanbygds abonnentar
må betala 250 kr for bladet.

Bankgiro:3205.30.06158
eller Vipps på Preikestolen
kyrkjeblad, eller vipps-
nummer 105004.

Grafisk formgjeving:

Marton L Fiskå
post@mfdesign.no

Trykk: Kai Hansen Trykkeri
Opplag: 7400

Framsidedfoto:

Frå konfirmantleiren på Sand.
Foto: Ole Wollert Meyer

Innhald nr. 3-2022:

Andakt og Min sang.....	Side 3
Camp Ryfylke.....	Side 4
Fra NRK til kyrkjeverje i Strand.....	Side 8
Det er så lett å tenke at livet bare skal være godt.....	Side 10
Valgte å forlate oss.....	Side 14
Å være pårørende.....	Side 15
Fondveggen i Hjelmeland kyrkje.....	Side 16
Jeg ønsker å gå sammen med ungdommene.....	Side 18
Det handlar heile vegen om god kommunikasjon.....	Side 20

Glede og sorg

200 konfirmantar samla på leir. Glede, leik og moro, song og musikk, aktivitetar frå morgon til kveld, nye vennskap, nye erfaringar, ny kunnskap. Me håpar at alle konfirmantane hadde nokre fantastiske dagar på Sand, og at dei fekk oppleva kristen forkynning og eit kristent fellesskap som dei vil ønskja seg meir av i åra som kjem.

Det kristne fellesskapet er også viktig for mange som vandrar i sorga sitt landskap, ja for nokre er det livsviktig, slik Inger Marie fortel om etter at ho mista mannen sin i 2018 (les s. 10-13) Når nokon tek livet sitt, rammar det så mange, og ofte så voldsomt at det knapt er til å halda ut for dei næraste. Kyrkja sentralt og alle me som høyrer til i ein lokal kyrkjelyd, har eit diakonalt ansvar for å vera med og bera dei som vert ramma, på ulike måtar, og i mange tilfelle i lang tid. Hennar historie er også ein del av mitt liv. Som ein nær pårørende har eg følgd henne på vegen, og har sett kor viktig kyrkjelyden og det personlege nettverket er.

Gjennom dette intervjuet, og John Nessa (dr.med.) sin tekst, set me fokus på eit tema som er vanskeleg å snakka om. Me meiner at kyrkjelydane og kvar enkelt av oss må snakka om dette, og me kan spela ein rolle i førebygging og omsorgsarbeid.

Olav Frantzen

Å finne er å vinne

Andakt av Ole Wollert Meyer, sokneprest Forsand

Jeg fant, jeg fant, sa Espen Askeladden i eventyrverdenen!

Ja, det gjelder å lete, og det gjelder å ikke lete i blinde, men der en tror en kan finne. For målet må jo være å finne?! Å søke etter mening og sannhet, er noe vi dypest sett tenker er klokt. Sannheten frigjør, selv om det noen ganger kan være smertefullt.

Å søke mening gir mening. For hvem ønsker å oppleve og kjenne på meningsløshet?

Livet vi har fått for å leve, er for stort til at det bare skal handle om tilfeldighet og uten mål og mening. Livet ditt og mitt har en hensikt. Det må ha en hensikt, og før en finner den, tror jeg mange kjenner på en meningsløshet.

Augustin sa det slik: Du har skapt oss til deg, Gud, og vårt hjerte er urolig inntil det finner hvile i deg. Ja, å finne fram og hvile, er gode ting. I Jesajaboken får vi den gode oppfordringen: Søk Herren mens han er å finne, kall på ham når han er nær! (Jesaja 55,6)

I dag er Gud å finne, og han har vist seg i Jesus Kristus, vår Herre, da han kom nær. Til jord. Til oss. Nær oss. For å være med deg. Med oss. I dag. Ikke vent til i morgen eller seinere med å søke og lete for å finne.

Så kan vi si: Jeg fant! Ikke i Askeladden sin eventyrverden, men i den virkelige verden.

Vi fant det som gir mening og hvile, midt i en verden med mye meningsløshet og alt for mye uro. Så gjelder det å lete for å finne. Eller kanskje rettere sagt; la seg bli funnet av Jesus Kristus som søkte for å finne det som var fortapt. Jesajaboken sier også:

Kom, alle tørste, kom til vannet!
Dere uten penger, kom og kjøp korn og spis!
Kom, kjøp korn uten penger, vin og melk uten betaling! (Jesaja 55, 1)

Bønn: «Himmelske Far, skaper av himmel og jord, og min Skaper.

Takk for at din kjærlighet sendte Jesus Kristus til jord for min skyld.

Takk for at du leter etter å finne meg. Hjelp meg å åpne opp for deg, og la meg få hvile hos deg og kjenne at du er med. Led meg og gå med meg gjennom livet! Amen»

"Då barnå forsvant"

(M: Sigvart Dagsland, T: Erik Hillestad etter en idé av Torolf Nordbø)

Denne sangen liker jeg godt fordi den på en poetisk vakker måte, og med sin fine melodi, sier noe om hva Jesus har gjort for oss og hvordan Gud fortsatt kaller oss «hjem» til seg uansett hvor famlende vi måtte være på veien dit.

Anders Berglund

Då barnå forsvant
bag siste bro som brant
låg hagen så tomme tebage.
Ein far stod og gråd øve alt han hadde tapt.
Ein drøm var forbi, men ein sang var blitt skabt:
Å kjære barn, å kjære barn,
Kom hjem, kom hjem!

Ei kvinna blei mor
et frø blei lagt i jord
ein mann lod seg styrta i graven.
Stallen han lånte, og korset kor han hang
ga kropp te ein lengsel og munn te ein sang:
Å kjære barn, å kjære barn,
Kom hjem, kom hjem!

Den sangen har vokst
te ein dans uden ende.
Alt som leve ska få svinga med.
Og ild i ein frossen kropp
har han sagt han kan tenna
så me skjønne ka å elska e.

Ein sang presse på.
Han bor i adle små.
som famle seg fram mod ein himmel.
Alt me har lengta og drømt skal snart få svar.
Et lyn gjønå nattå, et rob fra ein far:
Å kjære barn, å kjære barn,
Kom hjem, kom hjem!

Tore Thomassen

Tore Thomassen på scenen

CAMP

10. -13. august var ca. 200 konfirmanter og ca. 60 ledere samlet på Sand. Dette var første gang konfirmantene fra Sauda, Suldal, Strand, Hjelmeland og Forsand hadde felles leir i samarbeid med NMSU.

Tekst: Anita Grødem

Foto: Anita Grødem og Ole Wollert Meyer

Både konfirmanter og ledere var spente på hvordan dette ville bli. Noe er alltid mer utfordrende når mange samles, men samtidig er det flott for alle å oppleve gleden av å være en del av et større fellesskap. Når en er mange, fordeles ansvaret og utvalget av aktiviteter og mulighetene i samlingene blir bedre.

Tema for leiren var CONNECTED. Det var felles temasamlinger i hallen hver dag, der Tore Thomassen delte

Den vakre Sandsbygda

RYFYLKE

tanker og erfaringer i forhold til temaet. Han kommuniserte veldig godt med ungdommene.

Tore Thomassen er en norsk tekstforfatter, komponist og musiker. Han har skrevet bøker, musikaler, forestillinger og sanger, både for barn og voksne, utgitt en rekke plater og drevet turnévirksomhet over hele Norge i regi av Rikskonsertene, og i kirker og bedehus.

Vi fikk også gleden av å ha med eget band og flinke forsangere på leiren. De løftet fellessamlingene og bidro til god stemning og god sang fra salen.

I tillegg til fellessamlinger i hallen, hadde de forskjellige menighetene egne samlinger. Det var mange ulike aktiviteter som konfirmantene kunne velge å være med på: Bildekunst, fotball, volleyball, urgruppe, dans, drama, klatring, kokkekamp, sjakk og brettspill, m.m.

Nå er evalueringen i gang, og så langt ser det ut til at det blir en like stor leir neste sommer.

Bandet besto av Henrik Hjorteland, Markus Haugvaldstad, Jonas Fatland og Halvard Nygård. Forsanger er Gina Renate Helvig.

Challenge: Sette opp telt

CAMP RYFYLKE

Hele gjengen samla i hallen.

Bibelvandring. Sakkeus møter Jesus

Disse ungdommene fra Pluss media i Estland var med for å fotografere og filme fra leiren.

Bibelvandring

Matlaging på bålpanna

En veldig varm dag

Frå NRK til kyrkjevevje i Strand

Magnus Stokka er tilsett som ny kyrkjevevje i Strand. Opprinneleg kjem han frå Marvik i Suldal. Magnus har ein praktisk oppvekst kor han tok del i gardsdrifta med kyr, sauer og høns i tillegg til skogbruk. I oppveksten var han ofte med faren i Marvik kapell når han gjorde teneste som kyrkjetenar. Ekstra stas var det når han fekk gå opp på preikestolen når juletreet skulle pyntast og når han fekk vera med å dra i tauet for å ringa med kyrkje-klokkene.

Tekst: Martin Ivar Arnesen
Foto: Privat

Etter vidaregåande skule på Lundeneset i Ølensvåg gjekk vegen vidare til folkehøgskule i Førde. Det var der interessa hans for journalistikken blei vekt. Sin første praksis som journalist fekk han i Suldalsposten. Han hadde og sommarjobb med ansvar for festivalavisa under «Skjærgårds Music og Mission.» Etter dette gjekk vegen vidare til to års studier på Gimlekollen, og sommar- og vikarjobb i Vårt Land i Oslo. Han studerte og statsvitskap ved Universitetet i Oslo.

Han vart så tilsett i NRK. Han gjekk nynorsk mediesenter i Førde og hadde praksis i NRK i Oslo før han vart tilsett i NRK Rogaland i 2009. Sidan då har han vore eit profilert og kjend nyheits-anker i «lokalen».

NYE STEG

Når han no blir kyrkjevevje i Strand, startar han på ein ny veg i kyrkja. Magnus fortel at han ser med spenning og forventning fram til å bli kyrkjevevje.

«Eg er motivert for å gjera noko nytt og ta nye steg. Eg ønsker å delta i det viktige arbeidet kyrkje gjer i lokalsamfunnet, både som kyrkjelyd og trusfellesskap, og som ein levande aktør i samfunnet». Magnus er opptatt av folkekyrkja.

«Kyrkja betyr meir for folk enn det som kanskje er synleg i det daglege. Det er viktig at vi vågar å framsnakke kyrkja og løfte fram dei store spørsmåla.»

Å vere kyrkjevevje er eit mangfaldig arbeid med mange og varierte oppgåver. Han skal ha ansvar for personell, økonomi, kyrkjebygg og legga til rette for at kyrkja kan vere kyrkje midt mellom folk i kvardag, sorg og fest. Kyrkjevevja er og saksførebuar og sekretær for fellesrådet. Og kyrkjevevja har ansvar for samarbeidet med kommunen og andre aktørar.

Magnus fortel at han saman med tilsette og frivillige vil vera ein

lagspelar, og han ønskjer også å bidra til arbeidet både på noverande og nye arenaer ute mellom folk.

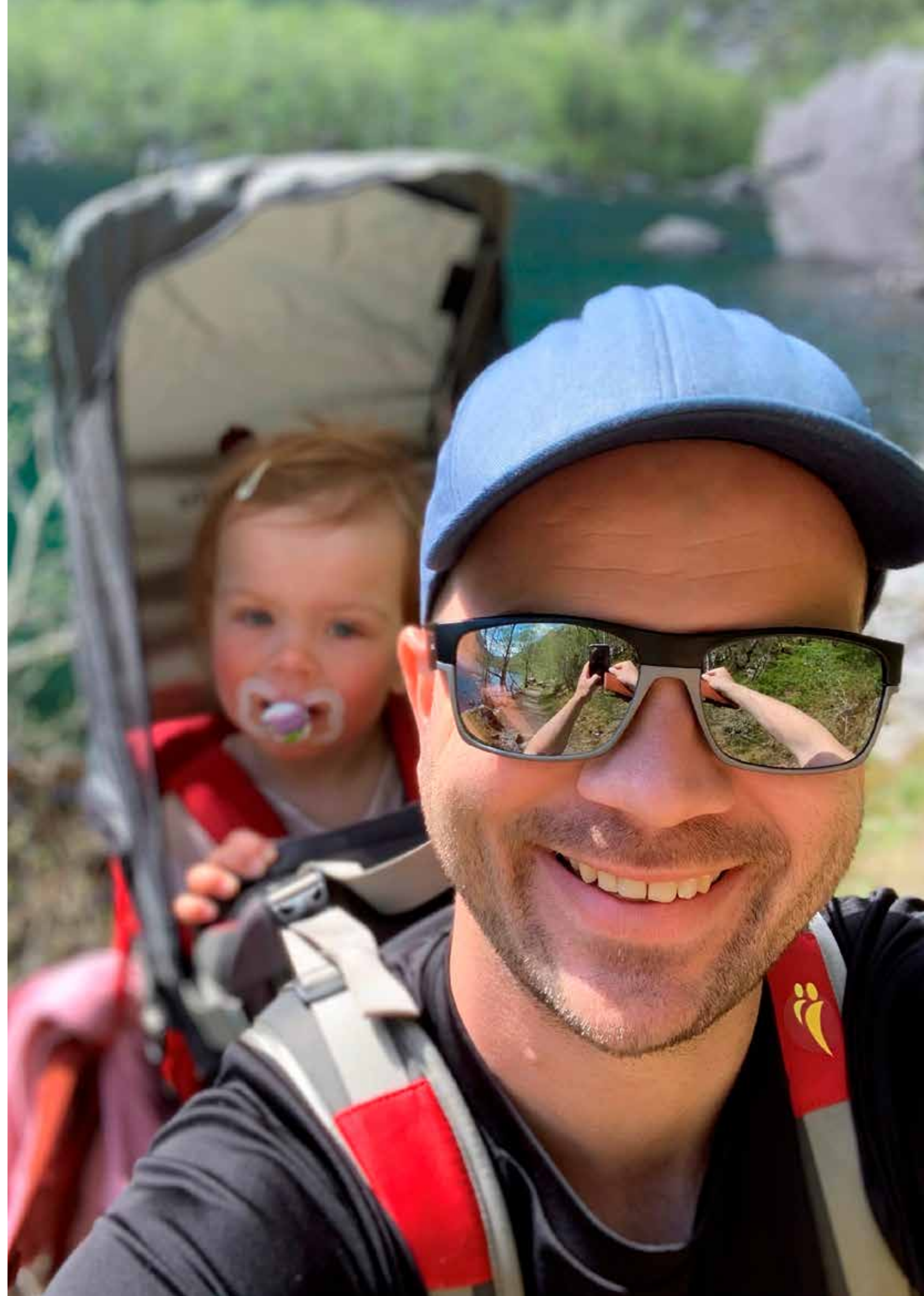
«Og kanskje kan eg bruka min erfaring frå media og TV i det kyrkjelege arbeidet og for å spreia den kristne budskapet».

Magnus gifta seg i 2015 med Marie Toppe. Saman har dei 3, snart 4 born. Jenny på 4 1/2 år, Jonas på 1 ½ år, og Frida som skulle vore 2 ½ men som døydde ved termin. Å miste eit barn var ei sterk oppleving og gav dei begge eit nytt perspektiv på dei viktige spørsmåla i livet.

Familien er det aller viktigaste for Magnus. Men han likar også godt fotball og friluftsliv, og har vore aktiv med i KRIK. I tillegg har han stor interesse for politikk og samfunnsliv.

Kyrkjevevja i Strand skal ha kontor i den nye kyrkja på Tau.

”
Eg er motivert for å gjera noko nytt og ta nye steg
”

Da Inger Marie brått mistet ektemannen i en alder av 39 år, stod alle menighetene i Riska i Sandnes sammen om å gi henne godhet, praktisk hjelp og forbønn. Likevel har det å delta i et kristent fellesskap blitt mer utfordrende etter at hun ble enke. – Det er vanskelig å kjenne seg annerledes, sier hun.

Tekst og foto: Kristin Wennemo Malmin (redaktør Agenda 3:16)

Julikvelden er varm på Sørlandet. I et kafételt utenfor Normisjonshallen på Bibelskolen i Grimstad, sitter Inger Marie Frantzen Buer (41) og forteller til deltakere på en bibelcamp om hvordan det er å miste sin ektemann, om sorg og tro, og om det å være del av et kristent fellesskap når krisen rammer.

Det var her, på sommerstevnet «Sommer i Sør», at Inger Marie og Bernt Johan traff hverandre for første gang for 22 år siden. Begge hadde gått et år på bibelskolen, Bernt Johan året før henne. Etter et par år giftet de seg og flyttet til Rogaland, der Bernt Johan studerte for å bli organist. Tre barn kom til i løpet av fire og et halvt år, og familiedrømmen var komplett.

– Familien var alt for både Bernt Johan og meg, og livet var akkurat slik jeg ønsket, forteller Inger Marie fra et lite podium i kafételtet.

Hun begynte å jobbe som lærer på Hommersåk – et sted de fant seg godt til rette. Bernt Johan arbeidet som kirkemusiker i Riska menighet, en kirke Inger Marie omtaler som deres andre hjem.

– Musikk var svært viktig for Bernt Johan. Gjennom musikk pekte han på Jesus. Spesielt godt likte han familiegudstjenestene med barn som forsangere – eller når han kunne spille musikk fra Starwars som postludium – da koste han seg ekstra, minnes hun.

DA LIVET SNUDDER

Men høsten 2018 endret livet seg. Etter kort tids psykisk sykdom, døde Bernt Johan brått og uventet. Inger Marie og tre barn satt igjen i sjokk og sorg. Fortsatt, etter to og et halvt år, kan hun kjenne hvor uvirkelig det er at han er borte.

De første dagene etter at han døde, var alt bare kaos i og rundt henne. Inger Marie ble fortalt i ettertid hvordan bygda hadde stoppet opp. En av dem som jobbet på bakeriet fortalte at hun hadde delt ut klemmer til alle som kom innom dagen etter at Bernt Johan døde. Det var så mange som trengte det.

Den samme dagen åpnet kirken dørene.

– 400 mennesker var innom for å vise omsorg og støtte. Det beste var alle barna som kom – venner av barna våre, elevene mine, barna i menigheten som elsket å synge og leke med Bernt Johan. Det var mange som savnet ham, sier Inger Marie, som syntes det var godt å ha så mange å sørge sammen med. I ettertid har hun tenkt at denne samlingen var veldig viktig.

– Jeg fikk så mange klemmer, og fikk truffet venner, familie og kollegaer raskt. Det gjorde det nok lettere for dem å treffe meg senere. For den første gangen er ofte den vanskeligste, reflekterer hun når vi får henne på tomannshånd etter samlingen i kafételtet.

– Jeg trengte å ha folk rundt meg for ikke å la sorgen ta helt overhånd. Jeg vet at jeg er heldig som har foreldre, søsken og svigerfamilie som stiller opp for meg. De er utrolig viktige.

Hun forteller at i Riska har menighetene et fellesskap de kaller «Sammen for Riska». Sammen ønsker de å nå ut til bygda med Jesus. Dette fellesskapet fikk Inger Marie nyte fruktene av. Fra alle menigheter, enten det var kirken, pinsevenner eller Misjonssambandet, Indremisjonsforbundet eller frimenigheter – alle var der for å vise omsorg. Utover vinteren sørget en av forsamlingene for at Inger Marie fikk middag levert på døra en dag hver uke.

– Et av de sterkeste inntrykkene fra menighetsfellesskapet, var at da vi stod ved grava, dannet de en stor ring rundt oss for å vise at de var sammen med oss. De fortsatte å vise dette ved at de laget en bønneliste, og fordelte datoene mellom seg. Hver dag det neste året var det noen som ba for oss.

Å bli båret i bønn har betydd mye for Inger Marie.

SORGEN HAR MANGE LAG

Å miste mannen, beskriver hun som å miste grunnmuren i livet. Det var så mye som forsvant.

– Sorgen har så mange lag. Men den tøffeste sorgen er nok sorgen for barna, som mangler pappaen sin. Det er også en sorg over alle drømmene det ikke ble noe av, minnene vi ikke kan dele, alt han ikke får oppleve. Sorgen over å ikke være to lenger, og over tapte relasjoner. For relasjoner med venner endrer seg når en ikke er et par lenger.

Inger Marie legger ikke skjul på at sorgen er tøff å bære.

Det er så lett
å tenke at livet
bare skal være godt

Dette intervjuet med Inger Marie Frantzen Buer stod på trykk i Agenda 3:16 nr. 6, 2021. www.agenda316.no «Preikestolen» har fått lov å ta intervjuet inn i dette nummeret. Inger Marie er oppvaksen i Årdal og bur på Hommersåk.

Her, på stranda ved Bibelskolen i Grimstad, fant Inger Marie sten til ektemannens grav.

– Men heldigvis har jeg barna mine. De er det kjæreste jeg har, og det aller viktigste for meg. De er på en måte også en del av pappaen sin. Jeg har også fått noen nye venner, med andre livserfaringer, som har betydd mye for meg.

BEARBEIDER GJENNOM Å SNAKKE

Hun vet at mange er usikre på hva de skal si til den som er rammet av sorg og ulykke. Som i alle andre situasjoner, er vi ulike også når vi sørger.

– Noen har uttrykt at de ikke vet om de kan spørre om hvordan jeg har det, fordi de er redd for å minne meg på noe som er sårt og vondt. Etter å ha delt 19 år med et annet menneske, tenker jeg på ham hver eneste dag, og gjerne hver time. Å la være å snakke om ham, fører ikke til at jeg glemmer

ham. Det vonde blir større om jeg må bære alt alene, sier hun, og legger til at noe av det hun blir glad for, er når andre deler minner om Bernt Johan.

Inger Marie har satt stor pris på all hjelp og omsorg hun har fått. Hun kaller det kjærlighet i praksis. Noen hjalp med å fikse bilen, hun fikk teknisk hjelp til små duppedingser i hjemmet og fiksing av sykler. Noen handlet for henne, og andre tok med barna på gode opplevelser. Hun fremhever at det er viktig å hjelpe den som sørger med å holde hverdagen i gang.

– Det har vært godt å få spørsmålet «Hva trenger du hjelp til», sier hun. Det spørsmålet fikk hun ofte den første tiden etter at Bernt Johan var død.

ETTER HVERT GÅR LIVET VIDERE FOR ALLE ANDRE

– Men for meg er to og et halvt år ganske kort. Nå må jeg spørre mer om hjelp selv. Det er en øvelse i ydmykhet, men jeg har valgt å være åpen om min sårbarhet og det jeg ikke fikser. Til tider er det utfordrende, men noe av det gode er at jeg har fått møte andre i deres sårbarhet. Kanskje må vi våge å være til bry for hverandre. For jeg takler ikke livet på egenhånd. Livet leves i møte med dem jeg har rundt meg.

KJENNER SEG ANNERLEDES

– Hvorfor vil du fortelle om det vonde du har opplevd?

– Jeg synes det er viktig at vi vet at livet er begge deler. Det er så lett å tenke at livet bare skal være godt. Jeg har alltid visst at troen min ikke er noen garanti for at alt går bra. Men jeg hadde aldri trodd at noe så fælt som dette kunne skje. Det er viktig at vi vet at Gud ikke har lovet at alt skal gå bra, men han har lovet å være med gjennom det som er vondt og vanskelig.

Hun minner om at vi alle skal oppleve å miste noen, det er kjærlighetens pris. Men vi kan ikke la være å tro og satse på kjærligheten av den grunn. Vi kommer også alle til å møte noen som er i sorg.

– Vi trenger å snakke om det, og vi må ha et språk også for sorgen. Vi må ha rom for å snakke om det som er vanskelig. Jeg tror ikke det er meningen at vi skal bære alt alene. Og vi trenger å lære barna våre at alt ikke er godt, og at kanskje blir ikke alt bra så lenge vi er her på jorda.

Inger Marie har fått være med i en sorggruppe som har betydd mye. Hun tror det er et viktig tilbud menighetene kan gi mennesker i sorg.

– Mange menigheter og nettverk er gode på krisehjelp. Men hvordan klarer vi å være der for hverandre over lang tid? spør hun.

Selv om Inger Marie fortsatt er mye den hun var før hun mistet ektemannen, må hun på nytt lete etter sin plass i det kristne fellesskapet. Mye av det frivillige arbeidet hun var engasjert i, gjorde hun og Bernt Johan sammen. Det er ikke så lett å fortsette med det uten ham.

– Jeg lurer på hvorfor det skal være så vanskelig å kjenne seg annerledes. Kanskje handler det om hva vi snakker om. For hvis vi bare snakker om de overfladiske tingene, kan vi kjenne på forskjellene. I menighetsfellesskapene har vi noe som er felles, fremhever hun, og sier at hun ønsker seg samtaler på kirkekaffen som handler om grunnen til at de er i kirken. At de kan snakke om hva talen handlet om i dag. Om hva den enkelte fikk.

Hun synes det kan være vanskelig å høre om hva alle andre skal i helger og ferier. Da blir forskjellene så tydelige.

– I mange menigheter er vi veldig like, homogene. Mye er familiefokusert rundt kjernefamiliene. I tekstene om Jesus kan vi lese at det var mange ulike mennesker rundt ham. Det tror jeg er en god ting, at vi kan romme forskjelligheten.

Inger Marie poengterer at vi trenger samtaler som styrker fellesskapet, ikke samtaler som gjør at noen faller utenfor og kjenner seg annerledes.

– I kirken har vi i alle fall mulighet for å snakke om ham som er sentrum for alt menighetsliv. For Gud er fellesskapets Gud, samme hvilken livssituasjon vi er i.

FANT GRAVSTEN PÅ STRANDA

Inger Marie vil vise hvor hun fant gravstenen til ektemannen, og vandrer den lille stien som går gjennom et skogholt fra Bibelskolen og ned til en steinete strand. Her har de mange gode minner fra. Derfor ble det nettopp her hun fant sten til graven hans.

– Hva har hendelsene gjort med troen din?

Inger Marie innrømmer at hun har vært sint på Gud.

– Selvsagt har jeg det. Jeg har hylt til ham mange ganger, spurt om hvorfor dette kunne skje. Jeg vet at jeg har lov til å skrike til ham og være sint på ham. Jeg vet at Gud har vært i det dypeste – han har vært under meg og over meg. Gud er den jeg kan gå til. Jeg vet ikke hvordan jeg skulle klart meg uten ham. Det er ham jeg klamrer meg til og er helt avhengig av, sier hun, og legger til at hun har fått kjenne sannheten i sangstrofen «jeg er i Herrens hender i alt som med meg skjer».

– Og jeg vet hvor Bernt Johan er.

Inger Marie synes det er godt å kunne si til barna at de skal møte pappa igjen. Selv vet hun ikke hvordan hun hadde taklet sorgen uten håpet og troen på at de skal møtes igjen.

SORG ER SOM BØLGER

Sjøvannet er ganske stille denne sommerkvelden. Svake bølger slår mot steinene der Inger Marie står og forteller.

– Vi blir nok aldri utlært i hva sorg er for noe. Sorg er som bølger. Den kommer veltende innover meg, enten det er en sang eller noe som minner meg om ham ... noe som skaper en sårhet i meg. Alle merkedagene kommer litt som bølger gjennom året.

Hun blir stille en liten stund.

– For meg har det vært godt å snakke mye om ham for å bearbeide sorgen. Bernt Johan var verdens beste pappa for ungene våre, og han kunne være som en unge selv – som når han var ved sjøen sammen med dem og lette etter krabber.

Inger Marie smiler ved tanken på de gode minnene.

– Han kommer alltid til å være en del av oss.

”
Inger Marie har fått være med i en sorggruppe som har betydd mye. Hun tror det er et viktig tilbud menighetene kan gi mennesker i sorg.
”

Valgte å forlate oss...

Nei, du har ikkje lese feil. Dei fire små orda handlar om noko svært dramatisk som rammar alt for mange, nemleg sjølv-mord. Dette er ei standard formulering i dødsannonsene der dei pårørende med få ord fortel det dei har opplevd, at ein dei har hatt kjær som dei ikkje kunne miste, har valgt å forlate dei.

Tekst: John Nessa
Illustrasjonsfoto: Pixabay

Alle veit vi det, men ingen snakkar om det. Vi veit at vi alle er svært sårbare vesen. Og vi veit at vi alle står i fare for å ville "forlate oss" dersom livsvilkåra blir slik at dei ikkje er til å halde ut. Vi er sårbare fordi vi er levande, tenkande og bevisste menneske. Og det er eit utslag av vår sårbarhet at vi tar livet av oss. Sjølv-mord, ikkje minst blant unge menn, er eit av dei største helseproblema i vårt samfunn. Sjølv-mord rammar minst ti gonger fleire enn dei som dør ved sjølv-mord. Vi heng saman som menneske, vi er avhengige av kvarandre og glade i kvarandre. Slik skal det vere, og slik bør det vere. Og mister vi ein far eller ei

mor, ein mann eller ei kone, søster eller bror, venn eller nabo, mister vi noko av oss sjølv. Ikkje noko mindre enn det.

I Norge er vi flinke på veldig mykje som har med helse å gjere. Det går framover på dei fleste område. Vi blir sunnare og friskare, og vi unngår i stor grad såkalla unaturlege dødsfall, som ulykker og drap. Men det gjeld ikkje for sjølv-mord. Over 600 dør kvart år her til lands, to av tre er menn, og statistikken er verre enn den var for 50-60 år sidan. Kvar 3. dag tar eit ungt menneske her til lands livet sitt. Det er eit kriseteikn i vårt samfunn. Det er noko som ikkje er som det skal vere blant oss når så mange menneske tar livet sitt.

Vi kan tenke og seie mykje om den som tar livet sitt. Men det er uansett av begrensa verdi så lenge ulykka har skjedd. Skal ein få gjort noko for å forhindre sjølv-mord, må ein sjå på dette som eit samfunnsproblem, eit problem som angår oss alle. Alle bør forstå kva det handlar om, alle bør kjenne på eit ansvar både for seg sjølv og andre. Og ikkje minst bør det bli slutt på det som er tilfellet no, at det er eit tabu å snakke om det, og at det er eit tabu å snakke om koss ein har det med seg sjølv og andre. Det finst ingen rask og enkel løysing på problemet. Men ein grunnleggande forutsetning for å få til ein endring, er at det blir tematisert på alle

plan i samfunnet. Liten og stor, ung og gammal, fattig og rik, sjuk og frisk bør ikkje berre snakke om straumprisar og koss veret har vore i sommar. Vi bør også snakke om og med kvarandre om det som betyr noko for vår helse og velvære. Korleis har vi det med oss sjølv og med kvarandre? Kva kan vi gjere for oss sjølv og for kvarandre?

Skal vi få dette til, trengs hjelp utanfrå. Skular, barnehagar, arbeidsplassar og kyrkjelydar må hjelpe til og få denne samtalen i gong. Eg er glad for å registrere at levekårsutvalet i Strand kommune arbeider med ein handlingsplan, og at kommunen vil innføre nullvisjon mot sjølv-mord. Dette kan ein lukkast med. Men berre dersom vi alle ser poenget med det, og alle bidrar ved å la det gå sport i å hjelpe kvarandre til å unngå sjølv-mord.

Dette handlar djupast sett om å ta ansvar for sin neste. Det har mennesket til alle tider prøvd å fråskrive seg ansvaret for. Er eg min brors vaktar? spør Kain i den kjente forteljinga om Kain og Abel. Det kristne svaret er ja. Og utfordringa for alle prestar og alle i kyrkjelydane er å tematisere dette, i tale, skrift og handling. Slik eg tenker, er dette noko som eignar seg spesielt godt som tema i kyrkjelydsarbeidet.

Å være pårørende

Er du en pårørende? Når noe uforutsett skjer med mennesker nær oss; ulykker, skader, misbruk av rusmidler, at noen kommer i fengsel eller dør, da er vi pårørende.

Tekst: Yvonne Langeland Meltveit

Illustrasjonsfoto: Pixabay

UVENTET OG BRÅTT

De fleste tenker nok som oftest på pårønderollen i forbindelse med dødsfall. Men de andre punktene som ble nevnt ovenfor, er like aktuelle. Fellesnevneren er at man i mange av tilfellene inntar den rollen uventet og ofte brått. Situasjonen pleier noen ganger å være veldig utfordrende og man lever under et sterkt press og med mange påkjenninger.

Når man er pårørende, blir livet i noen tilfeller endret. Noen ganger for resten av livet, andre ganger for en periode. Ulike reaksjoner er normalt, men ikke alle reagerer likt på samme påkjenning.

TILSTEDEVÆRELSE

I enkelte tilfeller som pårørende kreves det at man er veldig mye til stede. Dersom personen man er pårørende til, ligger på sykehus, eller kanskje bor på sykehjem, forventes det at man som pårørende stiller opp for vedkommende. Tilstedeværelse kan ha en uvurderlig verdi. Det kan gjøre oppholdet bedre, korte ned dagene ved at man har besøket å se frem til, og det er samtidig et uttrykk for kjærlighet mellom partene.

ULIKE FØLELSER

I de fleste tilfeller som pårørende vil man kjenne på ulike følelser. Det kan være sinne, redsel, sorg, skyld, ansvar mm. Noen ganger krever

situasjonen at man har en kontinuerlig tilstedeværelse, og det kan bety at man ikke alltid kjenner på noe som helst, eller at man skyver tanker, følelser eller bekymringer vekk. De får man ta innover seg siden. I enkelte tilfeller velger man å ikke prosessere dem i det hele tatt. Det er ikke så lurt. Det lureste er å ta tak i tanker og følelser, jobbe seg gjennom dem og putte dem bak seg. Børen kan bli tung å bære dersom man skyver den foran seg, og stadig putter flere og flere ikke bearbejdede følelser oppi. Det kan på sikt resultere i en eller annen form for knekk.

ANSTRENGT FORHOLD

Noen ganger er man pårørende til personer man har et anstrengt forhold til. Da kan alle disse forventningene om tilstedeværelse og hjelp, by på ekstreme påkjenninger og ubehagelige følelser. Påkjenninger i fortiden har ødelagt det tette båndet man i utgangspunktet hadde. Behovet for å trekke seg vekk, er mye større enn den forventede tilstedeværelse. I dette tilfellet legges pårønderollen som en ekstra byrde på den pårørende, i tillegg til alt det fortiden har brakt med seg på grunn av brutte eller krevende relasjoner.

UENIGE PÅRØRENDE

I enkelte tilfeller er pårørende uenige med hverandre. Man hadde i utgangspunktet et dårlig samarbeid,

eller en dårlig relasjon til hverandre. Det kan være med på å påvirke pårønderollen og forventninger til hverandre og oppgaver man har, eller man blir gitt. Noen pårørende tar kontroll over situasjonen mot andre parter samtykke og splid og uenighet får innpass i en allerede tung tid. Noen ganger motarbeider pårørende hverandre slik at situasjonen blir en enda større påkjenning enn den trenger å være.

SELVE PÅRØENDEROLLEN

Pårønderollen oppstår ofte brått og uventet. Hvordan man trer inn i rollen avhenger av hvordan man selv er som person og hvilken relasjon man har til personen man er pårørende til. For noen faller rollen mer naturlig enn andre. Og i noen tilfeller er påkjenninger fra fortiden med på å prege rollen.

«Å være sliten og nedfor er ikke et tegn på svakhet. Mest sannsynlig har du vært sterk for lenge.»

Ole Brumm

Mer informasjon og hjelp:

Pårørendesenteret.no
UngePårørende.no
post@påørendesenteret.no
tlf. 90904848

Fondveggen i Hjelmeland kyrkje

Veggen bak alteret i Hjelmeland kyrkje har sidan desember 2006 hatt eit moderne uttrykk. Det er kunstnaren Tor Lindrupsen frå Kråkerøy som har utforma altertavla som er delt i tre felt som igjen er oppdelte i mange små.

Tekst: Haldis Karine Nilsen
Foto: Reidunn Ferstad

Det var i samband med oppussing av kyrkja før 150 års-jubileet at det vart bestemt å fornya fondveggen. Dette skulle avklarast fyrst, og så skulle resten av kyrkjerommet tilpassast denne. Hjelmeland kyrkje er frå 1858, og har endra altertavle/fondvegg tre gonger etter ferdigstillinga. Fyrste gongen var i etterkant av femtiårsjubileet i 1908; eit måleri av Jesus i Getsemane måla av Maren Sverdrup som kom på plass i 1910. Dette heng i dag på ei av sideveggene i kyrkja. Til hundreårsjubileet i 1958 kom det store blå vovne teppet, eit teppe som vart framvist på vevutstillinga i Spinneriet sist sommar. Og no sist i 2006 kom utsmykkinga til Lindrupsen.

Han skildrar sjølv kunstverket slik (sitat frå «Kyrkje og kristenliv i Hjelmeland» av Trygve Brandal s. 82):

«Altertavlen består av tre felter; et stort midtfelt og et glassfelt på hver side. Glassfeltenes oppdeling i små ruter er ført videre inn på midtfeltet slik at det hele kan sees som en stor flate. Midtfeltet er tenkt som et bilde på verden. Eller kanskje mer presist: Små biter av verden på godt og vondt, og midt i alt dette står Kristus. Kristusskikkelsen er utført i kleberstein, det samme materialet som kirkens gamle døpefont. Det samme er kornaksene og drueklasen som er plassert på hver sin side av Kristus som nattverdsymboler. Midtfeltet ellers er utført i tre og inneholder som sagt ikke symboler, men små biter av verden. Likevel er det slik at mange av motivene også har symbolkarakter, som f.eks. duen, øyet og fisken. De aller fleste motivene kan også knyttes opp mot fortellinger og temaer fra Bibelen, så her er bare å lete seg fram».

Lindrupsen fortel vidare at dei to sidefelta i glas er viktige i høve til lyset i kyrkjerommet. Motiva på dei små «bitane» her er henta frå Livets tre eller Edens hage. Det er bladverk som går att.

Tor Lindrupsen har både før og etter utsmykkinga i Hjelmeland,

levert alterbilete til mange kyrkjer. Den nyaste er Vennesla kyrkje ved Kristiansand, og her i fylket har han hatt oppdrag mellom anna i Vedavågen kyrkje, Ålgård, Frøyland og Orstad, Bogafell og Tjensvoll.

I boka «Kyrkje og kristenliv i Hjelmeland», konstaterer forfattere at utsmykkinga av Hjelmeland kyrkje har gått i femtiårs-syklusar. Frå starten av var kyrkja umåla innvendig. Så kom ljose fargar og måleri for vel 100 år sidan, så nye fargar og teppe på slutten av 50-talet før den siste «revolusjonen» i 2006. Så spørst det om der kjem nye idear til 200-årsjubileet?

”
Midtfeltet er tenkt som et bilde på verden. Eller kanskje mer presist: Små biter av verden på godt og vondt, og midt i alt dette står Kristus

”

Oversikt over korpartiet og fondveggen.

Detaljar frå fondveggen.

Jeg ønsker å gå sammen med ungdommene

Bestemødrene mine har alltid vært forbilder for meg, de har hatt ei tro som har vært solid. Uansett hva som har møtt dem, har de holdt fast i troen og holdt motet oppe. Det har vært noe jeg har hatt lyst til å ha, jeg også.

Tekst: Anne Brit Hatleskog
Foto: Privat

Hilde Dirdal er ny ungdomsarbeider i Forsand menighet, og hun deler mer enn gjerne fra egen tro, både til ungdommer og andre. Hilde er født og oppvokst på Karmøy og flyttet til Helle i fjor da hun giftet seg med forsandbuen Torstein. Hun forteller at hun vokste opp i en familie der alle var aktivt med i menighetsarbeidet, noe hun, til tross for at hun var veldig beskjeden i oppveksten, hadde stor glede av. «Heldigvis er jeg ikke så beskjeden nå lenger», sier hun med et smil. Mange har sett og hørt Hilde spille og synge, gjerne sammen med Torstein. Hun forteller at hun alltid har vært interessert i musikk og andre kreative uttrykksformer, som tegning og maling. Som ferdig utdannet barne- og ungdomsarbeider har hun også studert kunst og håndverk på høyskolen i Volda.

ØNSKER Å VÆRE EN TRYGG VOKSEN

«Det som motiverer og inspirerer meg til å jobbe med ungdom, er å få lov til å bygge relasjoner og å få gå sammen med dem», sier Hilde engasjert. «Jeg ønsker å være en trygg voksen, en som deler tro, tvil og liv sammen med de unge. Selv har jeg sett viktigheten av å ha en voksen medvandrer som en kan snakke med om alt. En slik voksen vil jeg være.»

Fra høsten av kan ungdommene treffe Hilde på ulike aktiviteter, ungdomsklubben Connect, KRIK og i bibelgruppen Josva. Hun skal også følge konfirmantene tett.

«Jeg håper vi får gode samtaler og refleksjoner rundt det vi leser om i bibelen og i troslivet», sier hun. «Jesus er mitt største forbilde og måten han møtte og så mennesker på er noe vi alle kan ta med inn i livene våre.

ALLE KAN BIDRA INN I UNGDOMSARBEIDET

Når Hilde får spørsmål om det er noe hun tenker kan være utfordrende med ungdomsarbeidet, blir hun stille en liten stund og tenker.

«Det som kan være utfordrende er å henge med i utviklingen», sier hun, «nye har forandret seg fra jeg selv var tenåring. Så ser jeg kanskje for meg at det vil også ta litt tid å bli skikkelig kjent med ungdommene i bygda, selv om jeg har begynt å bli kjent med noen av dem gjennom konfirmantarbeidet.»

Hilde er tydelig på at relasjonsbygging med ungdommen er viktig på tvers av alle generasjoner, ikke bare mellom ungdomsarbeideren og ungdommene, men at vi alle kan bidra inn i arbeidet.

«Bønn er viktig og kan aldri undervurderes, det er den aller viktigste støtten jeg kan få fra menigheten».

Ellers så minner hun om at alle er velkomne til å melde seg som medhjelper på Connect, KRIK eller der det skjer aktiviteter.

«Velkommen til å stikke innom og bidra med stort eller smått. Noen ganger er det en kake som trengs, andre ganger har vi behov for flere voksne til stede».

Hilde er tydelig engasjert for ungdommene og sier hun gleder seg til å komme skikkelig i gang og til å bli bedre kjent med både de unge og de mer voksne i bygda som hun nå etter hvert har blitt veldig glad i. Avslutningsvis sier hun:

«Slå gjerne av en prat når du treffer meg, spør om hvordan det går med arbeidet og om det er noe spesifikt du kan be for».

”

Jeg ønsker å være en trygg voksen, en som deler tro, tvil og liv sammen med de unge

”

Det handlar heile vegen om god kommunikasjon...

Eli ved epletreet i sansehagen

seier Eli Nesvåg, styrar ved Årdal omsorgssenter. Ho bur på Tau med mann og tre barn, kom frå Tau-tunet, og har no i over eit år vore i den nye stillinga si. Ryktet har gått føre dama om at ho er veldig hyggeleg. Eg møter opp for å finne ut at ja, det er tilfelle.

Tekst: John Nessa
Foto: Olav Frantzen

Omsorgssenteret i Årdal er eit busenter med to einingar; Oasen for dei med kognitiv og mental svikt, såkalla demente, og Bøen for dei med primært kroppsleg helsesvikt. Totalt 21 personar har si bustadadresse her. Og for dei fleste gjeld det nok at det er den siste adressa dei har her i livet.

Eli Nesvåg er opptatt av nettopp dette, at omsorgssenteret er heimen til dei som bur her. Difor er det så viktig at dei har det godt, og at dei får innrette seg mest mogeleg slik dei sjølv ønskjer, og difor er det så viktig at dei pårørande blir lytta til og tatt med på råd. Dette er sett i system, med innkomstsamtalar der dei pårørande er med, og med brukarundersøkingar der dei pårørande blir oppfordra til å uttale seg, og nyleg var det også eit eige møte der dei kan møte kvarandre og utveksle erfaringar.

- Det er sjølvsagt mange problemstillingar dei pårørande naturleg nok har vore opptatt av og har meningar om. Det kan vere spørsmål om mat og ernæring, det kan handle om kva aktivitet bebuarane bør ta del i, og det kan gjelde spørsmål knytta til medisinsk behandling. Vi meiner for

eksempel at i dei fleste tilfelle bør bebuarane få si medisinske behandling her, og ikkje på sjukehus. Då er det viktig å informere om det og begrunne det på ein skikkeleg måte, så vil ein som regel lett bli einig med dei pårørande. Det handlar heile tida om god kommunikasjon, seier Eli.

- Omsorgssenteret er både ein heim og ein behandlingstilstøytelse. Vi er opptatte av individuelle behov som ein treng å få dekkja i heimen. Nokon spesifikk behandlingssideologi har vi ikkje. Vi nyttar både miljøterapi og medisinar, men vil gjerne prøve miljøtiltak først.

- Årdal omsorgssenter er ikkje berre ei buening for eldre og sjuke. Det er også ei storstove for Årdal. Etter kvart som fleire møteplassar i bygda forsvinn, blir omsorgssenteret stadig viktigare som møteplass. I sommarhalvåret er det gjerne utekonsertar, for eksempel i kveld med tenoren Thomas Tvedt, som vi veit vil bli ein suksess. Og heile året er onsdagskafeen i sving. Den samlar folk frå både Årdal og Hjelmeland, og er ei ofte etterspurt tilstelling. Det er bra for både bebuarane og bygdefolk at dette tilbodet eksisterer, for det motverkar tendensen til at ein gøymer seg av på institusjonen, og ikkje har kontakt med livet utanfor, avsluttar styraren.

Eg har ikkje komme langt innanfor døra på Årdal omsorgssenter før eg merker at her er det godt å vere. Både styraren og alle dei tilsette jobbar etter eit felles mål om at alle bebuarane skal ha det så godt som råd er så lenge dei er på omsorgssenteret. Og snarare enn ein trur, kan den dagen komme når ein sjølv har behov for hjelp herifrå. Då vil eg vite at eg er i trygge hender.

I samtale med bebruar Torbjørgh Sigmundstad

”

Eli Nesvåg er opptatt av nettopp dette, at omsorgssenteret er heimen til dei som bur her. Difor er det så viktig at dei har det godt, og at dei får innrette seg mest mogeleg slik dei sjølv ønskjer, og difor er det så viktig at dei pårørande blir lytta til og tatt med på råd.

W Døpte

- FORSAND**
19.06. Per Ivar Barkved Håvardsen
10.07. Adam Plebaniak Hagen (døpt Tau kyrkje)
23.07. Lotte Svangtun Skoland (døpt Lyse kapell)
28.08. Jakob Johannessen

- JØRPELAND**
19.06. Filip Vik Hjelm
Sila Austvoll Bjørlo
Ellinor Slåtto Helgeland (døpt Flekkefjord)
24.07. Birk Andreas Øvstebø-Aasen
07.08. Emil Bøe Brovold (døpt Steinkjer)
Eveline Bøe Brovold (døpt Steinkjer)
14.08. Tiril Øyen Bjørheim
Tuva Dalen Langvik
Leo Mæland
Sigrid Jonette Schoopp
Guddal
20.08. Sofie Lekvam Hauge

- STRAND**
19.06. Henry Bjørheim
Kasper Ravnås Helmikstøl
10.07. Adam Plebaniak Hagen
Alma Nordbø Helmikstøl
31.07. Didrik Gonzalez-Skjæveland
28.08. Olava Apall Erevik
Aksel Lerstøl-Pettersson
Asbjørn Lendengen
Liv Næss Helgeland

- ÅRDAL**
03.07. Sofia Kleppa

- FISTER**
24.07. Nikoline Lunde Bjelland

- HJELMELAND**
05.06. Vilde Hjorteland (døpt Jøsenfjorden)
26.06. Iselin Ingvaldstad
07.08. Malin Laugaland Frette
07.08. Andrew Jansen

W Vigde

- FORSAND**
16.07. Annelin Vagle Jonassen
og Espen Buind
20.08. Jennifer William Shrisunder
og Stein Christian Knudsen

- JØRPELAND**
23.06. Maiia Slatova
og Aage Harald Myrvold
22.07. Kjersti-Elise Eik-Nes og
Stelyan Nikolaev Karagyzov
06.08. Lena Soppeland og
Phillip Omland
20.08. Hanne Lekvam og
Christian Hauge
Målfrid Soppeland og
Peter Jennings

- STRAND**
18.06. Anita Breivik og
Endre Mikkelsen
25.06. Tove Bergsholm og
Bjørn André Lia
02.07. Emma Laurens Lillehavn
og Daniel Vik
16.07. Tonje Helene Aas og
Thomas Eriksen Bru
13.08. Karen Åsland og
Johannes Lindstad
Marte Huseby og
Kjetil Baksaas
20.08. Berit Elen Ur og
Kim André Strømnæss
27.08. Elisabeth Bjørheim Pedersen
og Ola Tytlandsvik

- ÅRDAL**
25.06. Marita Voster og
Johannes Våge

- FISTER**
21.05. Marta Bøe og Simon Løge

- HJELMELAND**
30.07. Agnes Hausken og
Geir Tuntland Hauge
13.08. May Pammy Bjørheim og
Kjell-Steinar Thingvoll

W Døde

- FORSAND**
10.04. Bodil Dorrit Rettedal
04.05. Ester Konstanse Havn
22.05. Arthur Benoni Hetland
02.07. Else Palma Holte
16.07. Sverre Agnar Molund

- JØRPELAND**
12.05. Signe Kristine Oldeide
22.05. Martin Tor Tjøstheim
22.05. Torunn Frafjord
25.05. Ester Alsvik
01.07. Sverre Birger Bjørheim
29.07. Trygve Barkved
01.08. Unni Tungland Solbjørg
02.08. Kari Larsen
02.08. Ingrid Vestbø
24.08. Randi Fjelde

- STRAND**
03.06. Lars Rune Hole
06.06. Geir Kenneth Bjerkelund
17.06. Elleif Karsten Heng
10.07. Ida Kristine Fundingsland
19.07. Anna Elisabeth Aasen
04.08. Eli Rinder
05.08. Arvid Tveit
10.08. Bright Eivind Eltarvåg
15.08. Jan Oscar Moe
17.08. Jørgen Hjorteland
18.08. Bertha Gurine Knutsen
19.08. Severine Aarhaug

- ÅRDAL**
27.06. Jan Ullestad

- HJELMELAND**
18.07. Signe Hagalid
01.08. Ellen Harboe Kleppa

60 MINUTT MED
VERDAS
VIKTIGASTE BOK

Bibelen er verdas viktigaste og mest selde bok. Men veit vi eigentleg kva som står i denne boka, spør journalist og forfattar Alf Kjetil Walgermo som kjem til **Tau kyrkje 26. oktober og Hjelmeland kyrkje 27. oktober**, der han tidlegare på dagen også er på biblioteket.

Walgermo tek oss med inn i Bibelens store univers og leier oss igjennom boka som er både heilag skrift og verds-litteratur.

– Eg kjem til å snakke for dei som treng å friske opp bibel-kunnskapane sine frå barndommen, for dei som er ukjente med bibelstoffet og for dei som les Bibelen jamleg. Alle skal med. Eg gler meg til å snakke om bibel, tru, sorg, språk og litteratur i Tau og Hjelmeland kyrkje.

KOR-KONSERT I HJELMELAND
KYRKJE

SØNDAG 23. OKTOBER KL. 19 KJEM KORET «ST. SVITHUN CORALIS» FRÅ STAVANGER PÅ BESØK TIL HJELMELAND.

Kor-medlemene har tidlegare vore koristar i dei ulike kora i Stavanger Domkyrkje. Dette koret har ikkje regelmessige øvingar, men heller ulike øvings- og konsertprosjekt gjennom året, samt deltaking ved gudstenester. Kor-repertoaret inneheld kyrkjemusikk frå dei fleste klassiske epokar. Dirigent er tidlegare domkantor Arne Hadland.

På konserten deltek også Hjelmeland kyrkjekor, leia av Anne-Berit Rinde Bjelland. Kora syng både kvar for seg og saman.

Vel møtt til vakker og velklingande korsong i kyrkja! Kollekt ved utgangen.

Arr: Hjelmeland kyrkjemusikalske utval

NY KONSTITUERT PROST I
RYFYLKE

Frå 1. september blir Sigrunn Hagen Arnesen konstituert prost i Ryfylke prosti, medan prost Sigrid Sigmundstad vil fungera i Arnesen si stilling som sokneprest i Hjelmeland, Fister og Årdal. Ordninga vil vare i eitt år.

FORSAND
BEDEHUS
TEMAHELG 28.-29. OKT.

Aud Vihovde Hovtun og
Hans Høie:
"Å leva det kristne livet"
**Fredag kl. 19.30 og
laurdag kl. 11-14 og 19.30**

**60+ PÅ FORSAND
BEDEHUS
24. NOV. KL. 11:**
Bjørn Brakestad blir med.

Arr: Forsand normisjon

ALT VI HAR KJÆRT

INE OG EDVARD HOEM I TAU KYRKJE 17. NOV. KL. 19.

Far og dotter Hoem har opplevd stor suksess på kvart sitt felt. Edvard Hoem har gleda lesarar over heile Noreg gjennom fleire generasjonar, blant anna med romanane om forfedrane hans som utvandra til Amerika, og Ine Hoem har gjort stor suksess med songar som «Jeg vil aldri hjem» og «Vi trenger ikke hage vi».

Det musikalske samarbeidet mellom far og dotter Hoem tok til for meir enn femten år sidan, men blei fyrst offentleg kjent med den vakre gjendiktinga og versjonen av «Å, signa natt», hausten 2020.

Hausten 2021 la Ine Hoem og Edvard Hoem ut på sin første turné saman i forbindelse med at dei slapp albumet «Alt vi har kjær». Albumet mottok strålende kritikkar.

Årdalstunet
Telefon: 51 75 11 50

JØRPELAND SERVICESENTER AS

Ryfylkevegen 953, Jørpeland • Tlf. 51 74 14 45
www.jorpelandservice.no

REMA 1000

Jørpeland
Åpningstider: 7-23 (8-21)

Strandbuen

SpareBank 1
SR-BANK

Kirkens SOS trenger *flere* frivillige!

Innføringskurs i februar og september
Mer info på FB og kirkens-sos.no/rogaland

MØBELRINGEN®
Jørpeland

FARGERIKE
HJERTENES JERNVARE
Vågen, 4100 Jørpeland • Tlf. 51 74 72 04

Me har varekjøring
kvar dag !
post@lysefjorden.no

Ring: 95259325 hvis spørsmål!

En ferie å
glede seg til

Gi trygge ferieopplevelser til familier
som har det vanskelig

VIPPS en gave til 13130 (merket FERIE)
gi på konto 3201 52 74165

Blå Kors

Støtt våre annonsører, de støtter oss !

Fiskå Mølle

Tlf: 51 74 33 00

Kraftfôr – tilskuddsfôr – gjødsel
– såvarer – enslering – plantevern

- Godt gjort er bedre enn godt sagt!

Ikke alle barn gleder
seg til ferien

Gi en trygg ferieopplevelse til
familier som har det vanskelig

SMS BOK FERIE til 13130 (200 kr)
VIPPS en gave til 13130
eller gi konto 3201 52 74165

KROGEDAL
begravelsesbyrå

51 97 29 00
DØGNVAKT

www.krogedal.no

VIPPS

Preikestol-abonnementet kan nå betalast med Vipps. Du søker etter Preikestolen kyrkjeblad, eller tastar inn vipps-nummeret 105004, legg inn valt beløp, og Vipps – så har du betalt!

vipps

Trodla-Tysdal
Turiststasjon

Kjell Tysdal tlf. 959 90 867
post@trodla-tysdal.no
www.trodla-tysdal.no

Motehuset
BYBERG

• Regnskap • Firmaregistrering
• Årsoppgjør • Datatilkobling
• Scanning av bilag

Jørpeland - 51 74 14 00
Årdal - 51 75 42 50

partnerregnskap

FORSAND
BYGGSERVICE AS

Byggefirma med lange og gode tradisjoner, dyktige fagfolk og fokus på høy kvalitet og kundetilfredshet. Du som kunde står alltid i fokus, og for oss er alle jobber av interesse (store og små). Vår visjon er "ingen jobb ferdig før kunde er fornøyd"

Barkved
TREVAREFABRIKK

Tlf. 975 18 627
barkvedtreware@gmail.com

Blomsterstua

Jørpeland - 51 74 99 10
Tau - 51 74 68 35

Vi bringer - ring 51 74 99 10

Norconsult

Norconsult AS
Ryfylkevegen 1972D,
NO-4120 TAU
Tel: +47 51 74 90 11
www.norconsult.no

Gaver til alle anledninger

Urmaker
Jens Bjelland A.s
Tlf. 51 74 73 58

FORSAND
SANDKOMPANI

PG Installasjon as

• Alt innen elektroinstallasjon • Automasjon
• Tele og data • Kuldemontør til alle typer
kjøler, varmepumper osv.

51 75 03 45
post@pgi.no
www.pgi.no

EL-PROFFEN

STEIN MEK.
VERKSTED AS

Tlf. 40 01 73 18
smv@stein-mek.no

TF regnskap

Vi bryr oss om våre kunder, sammen skaper vi gode resultater

KONTOR FORSAND,
HJELMELAND OG TAU
Telefon: 51 74 48 80
post@tf-regnskap.no
www.tf-regnskap.no
Autorisert regnskapskontor

RYFYLKE BEGRAVELSESBYRÅ

STRAND OG RYFYLKE BEGRAVELSESBYRÅ

Vår erfaring – din trygghet. Audun Ingvaldstad og Johan Braseth.
Gravstein-utstilling i våre kontorlokaler på Tau
Ryfylkeveien 1986, Tau – tlf. 51 74 87 00 – www.hviding.no

STRAND
BYGG AS

Jørpeland Bilverksted as
4100 Jørpeland
Tlf 51 74 08 80

Bilverksted - bildeler - rekvisita
- periodisk kjørekontroll

revisjonryfylke

www.revisjonryfylke.no

Kan du hjelpe et barn eller en ungdom som har det vanskelig?
Nå er det behov for flere fosterhjem i ditt nærområde.

Den norske kirke samarbeider med Fosterhjemstjenesten i Stavanger og Haugesund om å finne fosterhjem.

Mer informasjon om fosterhjem på

fosterhjem.no

Bufetat

HJELMELAND KYRKJEKONTOR

Hjelmeland, Fister og Årdal sokn

Kyrkjevevje: Reidunn Ferstad
Kontor : Prestegarden 5, Hjelmeland
Kontortid: Måndag- fredag 9.00 – 14.00
Telefon 977 55 347
E-post: post@hjemland.kyrkja.no
Nettside: www.hjemland.kyrkja.no

Sokneprest: Sigrid Sigmundstad
Tlf. 908 71 457
Kantor: Anne-Berit Rinde Bjelland
Trusopplærar: Tonje Flatø Nessa
Diakonimedarbeidar: Torill Marie Seljeskog
Gravplassarbeidarar: Ola Mjølhus og Sven Valheim

Kyrkjetenar Hjelmeland: Torill Marie Seljeskog
Kyrkjetenar Fister: Åsmund Thomsen
Kyrkjetenar Årdal. John Leikvar Nessa
Kyrkjetenar Jøsenfjorden: Bente Tednes Gjil

Soknerådsleiar Hjelmeland: Magnhild Meltveit Kleppa
Soknerådsleiar Fister: Ingjerd Sigmundstad
Nicolaysen

Soknerådsleiar Årdal. Olav Frantzen
Fellesrådsleiar: Terje Thornquist

FORSAND KYRKJEKONTOR

Forsand sokn

Dagleg leiar: Siv Fossan
Kontortider: må, ty, to, fr 09.00–13.00
Telefon: 413 11 055
e-post: forsand.sandnes@kirken.no
Nettside: www.forsand.kyrkja.no

Forsand kyrkjelyd
Sokneprest:

Ole Wollert Meyer
Tlf. 415 61 737
Irene Idland Thu
Hege Tungland Langbakk
Bente May Froli Stangeland
Mona Beate Berge

Kyrkjeskyss: Per Hagen mob. 995 13 384

PROST RYFYLKE PROSTI

Sigrunn Hagen Arnesen Tlf. 977 52 534
Kontor: Hjelmeland kyrkje-kontor
E-post: prost@hjemland.kyrkja.no

PROST SANDNES PROSTI

Tom Krager Tlf: 912 44 212
E-post: tk566@kirken.no

STRAND KYRKJEKONTOR

Strand og Jørpeland sokn

Kyrkjevevje: Magnus Stokka
Kontortider: Måndag–fredag 09.30–14.00
Telefon: 51 74 11 30
E-post: kyrkja@strand.kommune.no
Nettside: www.strand.kyrkja.no
Fellesrådsleiar: Martin Ivar Arnesen

Strand kyrkjelyd

Sokneprest: Martin Ivar Arnesen
Tlf. 980 37 571
Adm.leiar: Liv Åse Gaard
Organist: Anders Berglund
Kateket: Bodil Sande Turøy
Menighetspedagog: Anita Grødem

Wenche Krogevoll
Dmytro Sivertsen
Ivar Haugvaldstad
Odd Bjørn Næss

Jørpeland kyrkjelyd

Sokneprest: Mikael S.Zülow
Tlf. 951 89 085
Menighetsforvaltar: Gro Wersland Nag
Organist: Ragnvald Kristian Sørensen
Kateket: Mia Christina Raustein
Menighetspedagog: Edel Kvindesland
Kyrkjetenarar: Wenche Krogevoll
Jan Langeland
Dmytro Sivertsen
Odd Bjerga

Gudstenester i Hjelmeland

HJELMELAND KYRKJE

Søndag 16. oktober kl. 11:
Gudsteneste. Mikael S. Zülow
Dåp. Konfirmantjubileum
Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet

Søndag 06. november kl. 11:
Gudsteneste.
Sigrid Sigmundstad
Nattverd. Kyrkjekoret deltek
Vi minnst dei som er gått bort
siste året.
Takkoffer til Kirkens SOS

Søndag 4. desember kl. 11:
Gudsteneste.
Sigrid Sigmundstad
Nattverd. Takkoffer til
Søndagsskoleforbundet

FISTER KYRKJE

Søndag 09. oktober kl. 11:
Gudsteneste.
Sigrid Sigmundstad
Nattverd. Takkoffer til
kyrkjelydsarbeidet

Søndag 30. oktober kl. 11:
Gudsteneste.
Sigrunn H Arnesen
Nattverd. Takkoffer til
Stefanusalliansen

Søndag 20. november kl. 11:
Gudsteneste.
Sigrunn H. Arnesen
Nattverd. Takkoffer til
kyrkjelydsarbeidet

Søndag 11. desember kl. 19:
Lysmesse. Sigrid Sigmundstad
Konfirmantane deltek.
Takkoffer til KFUK-KFUM

JØSENFJORDEN BEDEHUSKAPELL

**Søndag 17. november
kl. 16.30:**
Lysmesse. Sigrunn H Arnesen
Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet

ÅRDAL KYRKJE

Søndag 23. oktober kl. 11:
Gudsteneste.
Sigrid Sigmundstad
Nattverd. Takkoffer til Kirkens
fengselsarbeid

Søndag 13. november kl. 11:
Gudsteneste.
Sigrid Sigmundstad
Nattverd. Takkoffer til
kyrkjelydsarbeidet

Søndag 27. november kl. 11:
Familiegudsteneste.
Sigrid Sigmundstad
Lys Vaken. Takkoffer til Acta
barn og unge i Normisjon

PREIKETEKSTAR

Søn 9. okt – 18. s. i treeiningstida: Mark 1,40-45
Søn 16. okt – 19. s. i treeiningstida: Luk 9,57-62
Søn 23. okt – 20. s. i treeiningstida: Matt 18,1-11
Søn 30. okt – Bots- og bønnedag: Luk 15, 11-32
Søn 6. nov – Allehelgensdag: Luk 6,20-23
Søn 13. nov – 23. s. i treeiningstida: Matt 24,35-44

Søn 20. nov – Kr. Kongedag: Joh 9, 39-41
Søn 27. nov – 1. s. i advent: Matt 21,1-11
Søn 4. des – 2. s. i advent: Joh 14,1-4
Søn 11. des – 3. s. i advent: Joh 14,1-4
Søn 18. des – 4. s. i advent: Matt 11,2-11

Gudstenester i Strand og Forsand

TAU KYRKJE

Søndag 9. okt. kl. 11:
Gudsteneste. Ola Hunsager.
Dåp/Nattverd.

Søndag 23. okt. kl. 17:
Familiegudsteneste.
Mikael S. Zülöw. Kveldsmat
etter gudstenesta.

Søndag 30. okt. kl. 11:
Gudsteneste.
Martin Ivar Arnesen. Dåp.
Utdeling av 4-årsbok.

Søndag 6. nov. kl. 11:
Gudsteneste.
Martin Ivar Arnesen. Nattverd.
Søndagsskole. Vi minnst dei
som er gått bort siste året.

Søndag 13. nov. kl. 11:
Gudsteneste. Vikar. Dåp.
Søndagsskole.

Søndag 20. nov. kl. 11:
Gudsteneste.
Martin Ivar Arnesen. Dåp.
Nattverd. Søndagsskole.

Søndag 27. nov. kl. 11:
Gudsteneste. Martin Ivar
Arnesen. Dåp.

Søndag 11. des. kl. 11:
Gudsteneste. Martin Ivar
Arnesen. Dåp. Søndagsskole.

JØRPELAND KYRKJE

Søndag 16. okt. kl. 11:
Gudsteneste. Mikael S. Zülöw.
Dåp. Søndagsskole.

Søndag 23. okt. kl. 11:
Gudsteneste. Mikael S. Zülöw.
Dåp. 4-årsbok.

Søndag 30. okt. kl. 11:
Gudsteneste. Mikael S. Zülöw.
Dåp. Gullkonfirmant-treff.
Søndagsskole.

Søndag 6. nov. kl. 11:
Gudsteneste. Mikael S. Zülöw.
Nattverd. Søndagsskole.
Vi minnst dei som er gått bort
siste året.

Søndag 13. nov. kl. 11:
Gudsteneste. Ilili Said. Nattverd.
Søndagsskole.

Søndag 20. nov. kl. 11:
Gudsteneste. Mikael S. Zülöw.
Dåp. Klubben deltar. Søndagss-
kole.

Søndag 27. nov. kl. 11:
Gudsteneste. Mikael S. Zülöw.
Dåp. Speidarar deltar. Song av
Jørpeland barnekor.

Søndag 4. des. kl. 11:
Gudsteneste. Mikael S. Zülöw.
Nattverd. Juleavslutning for
søndagsskolen.

IDSE OG IDSAL BEDEHUS

Søndag 27. nov. kl. 15:
Adventssamling.
Mikael S. Zülöw.

FORSAND KYRKJE

Søndag 2. oktober kl. 11:
Gudsteneste. Ilili Said
Awanagruupper. Dåp. Nattverd
Takkoffer til Misjonsprosjekta i
Etiopia og India

Søndag 23. oktober kl. 11:
Gudsteneste. Ilili Said
Awanagruupper. Nattverd.
Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet

Søndag 30. oktober kl. 11:
Familiegudsteneste. Ilili Said
Takkoffer til misjonsprosjekta i
Etiopia og India

Søndag 6. november kl. 11:
Gudsteneste. Ilili Said
Awanagruupper. Vi minnst dei
som har gått bort det siste året.
Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet

Søndag 20. november kl. 11:
Gudsteneste. Ole Wollert Meyer
Awanagruupper. Nattverd.
Takkoffer til Stefanusalliansen

Søndag 27. november kl. 11:
Familiegudsteneste.
Ole Wollert Meyer
Lys Vaken. Takkoffer til
kyrkjelydsarbeidet

Søndag 04. desember kl. 11:
Gudsteneste. Ole Wollert Meyer
Awanagruupper. Nattverd.
Takkoffer til Byprestane

Bøn for gudstenesta kl. 10.30-
10.45 i grupperom 2.etg

Med atterhald om endringar !
Se også våre heimesider:
www.tau-kyrkje.no
www.jorpeland-menighet.no
www.forsand.kyrkja.no